

AALBORG UNIVERSITY
DENMARK

Aalborg Universitet

Viljen til magt og ontologi

Nørreklit, Lennart

Publication date:
2007

Document Version
Også kaldet Forlagets PDF

[Link to publication from Aalborg University](#)

Citation for published version (APA):
Nørreklit, L. (2007). Viljen til magt og ontologi: Hvis man skal tage Nietzsche alvorligt. (1 udg.) Aalborg: Institut for Uddannelse, Læring og Filosofi, Aalborg Universitet.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- ? Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- ? You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- ? You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at vbn@aub.aau.dk providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Viljen til magt og ontologi

- hvis man skal tage Nietzsche alvorligt

Lennart Nørreklit

Centre for Philosophy and Science Studies
Filosofi og Videnskabsteori nr. 2, 2007
wp 8, projekt ledelseskaptal
ISBN 9788791943461

Nietzsche forbinder vi bl.a. med perspektivisme og viljen til magt.

Han er den inkarnerede modernitet.

Nietzsches projekt om viljen til magt udlægger jeg sådan: det er viljen til at mage noget, skabe noget = kreativitet ikke kun som ide, men som livsform. Denne skaben er menneskets væsen, et træk ved menneskets væren og således en ontologisk bestemmelse.

Dette er en omvæltning af magtbegrebet, der vil noget. Denne omvæltning er – historisk betragtet – ligesom en proces vi er i gang med i globaliseringen, hvor innovation, kreativitet og entrepreneurship spiller en stigende rolle: Det er her evnen til at formgive, til at mage noget – altså magt - bestemmes i dag. Jeg kan helt tilslutte mig denne ændrede magtopfattelse. Den lægger op til at forstå kapital – som evne til at skabe noget – i et ændret lys.

Men, jeg har to kommentarer til dette projekt.

For det første synes jeg, at dette projekt er i modstrid med Nietzsches radikale perspektivisme og dermed hans modernitet. Perspektivismen reducerer nemlig mennesket til at synspunkt, et perspektiv. For et perspektiv er viljen til magt noget urealiserbart og derfor fortvivlelse. Nietzsche lever i den post-kantianske tankehorisont, hvor væren er væren i – men ikke del af – det kantianske subjekt er ikke en del af verden.

Ved at retstille dette og gøre subjektet immanent ved at lade det være del af verden, ophæves dette problem, idet det relativiserer perspektivismen. Som del af verden kan er viljen til magt ikke mere en absurd ontologisk forlangende, men derimod en livsmulighed.

For at kunne mage (forme, skabe) er det nødvendigt ikke blot at være i verden, men også at være en del af samme. Når vi skelner mellem aktør og dennes verden, bliver det centralt at ”være en del af” denne verden, da man ellers ikke kan interagere og virke i samme.

For det andet opstår der her den mulighed, at aktøren kan fungere som en del af verden eller ikke fungere sådan. Det er ikke blot et ontologisk forhold, men et forhold man kan forholde sig til (sammenlign Kierkegaards definition af selvet som et forhold, der forholder sig til sig selv). Denne aktive væren del af (eller ikke væren del af) drejer sig om menneskets subjektive værdier i forhold til dets omverden: Mennesket identificerer sig med det, det holder af. Det bliver derfor en del af verden gennem det at det holder af denne. Hermed bliver det menneskets kærlighed, der ligger som eneste valide drivkraft bag den mulige vilje til magt.

For det tredje skabelse, nydannelsen, realiseringen er en nyskabende formdannelse – dennes ankomst i mennesket sker i form af stemninger. Følelserne er reaktioner på, hvordan ens kærlighed i denne verden har det. Hvis det man elsker har det godt, er man glad, hvis det er truet, er man bekymret, hvis det er angrebet er man bange eller vred. Stemningen er derimod en meget fredfyldt tilstand, hvor det, man oplever – f.eks. lyden af et springvand – rummer en uendelig kompleksitet, der stemmer sindet – og ud af denne kompleksitet kan nye former abstraheres – alle verdens former er så at sige til stede i den – springvandet rummer alle sprog, alle lyde, så at sige. Da menneskets ontologi er blevet kreativ med nærværende fortolkning af ”viljen til magt”, må dette forhold essentielt høre til menneskets ontologi. Mennesket er således ikke bare en værdiskaber (producent) men primært en værdiformer.

Herigennem nærmer vi os en mere specificeret bestemmelse af menneskets ontologi.

Det afføder også yderligere formuleringer til kapitalbegrebet. Kapital forstås som formdannelsens mulighed – hvori mennesket ved at sætte sine sit potentiale i spil i stemningen ser hvorledes de økonomiske ressourcers mulighed (økonomisk kapital), og den videnskæssige mulighed (intellektuel kapital) kan forme en værdirealisering (ledelseskæssital).